

Under hensyn til, at betalingen skal ske på sælgerens forretningssted, er det køberen, der bærer risikoen for, at betalingsmidlerne bliver bragt til dette sted.

Stk. 1, *litra b*, fastslår, at betalingen og overgivelsen skal ske på samme sted i de tilfælde, hvor betalingen skal ske samtidig med, at varen eller et dokument, der vedrører denne, overgives til køberen. Hvis det fremgår af aftalen, at betalingen skal ske mod udlevering af et dokument, medfører bestemmelsen, at betaling skal ske på det sted, hvor dokumentet vedrørende varen overgives til køberen. Ved remburs sker betaling således normalt på det sted, hvor køberen indløser dokumentet vedrørende varen. Når sælgeren skal overgive varen til køberen på det sted, hvor køberen har sit forretningssted, mod at køberen indbetaler købesummen til en bank på dette sted, bliver det således sælgeren, som bærer risikoen for, at de pågældende betalingsmidler ikke kan udføres fra det pågældende land.

Hvis sælgerens forretningssted flyttes efter aftalens indgåelse, er det en følge af *stk. 2*, at køberen har pligt til at foranstalte betalingen på det nye forretningssted. Hvis der i den forbindelse fremkommer forøgede omkostninger for køberen ved at erlægge betalingen på grund af, at sælgerens forretningssted er blevet flyttet, skal sælgeren imidlertid betale disse forøgede omkostninger. Det fremgår ikke af bestemmelsen, om køberen skal anses for at være i forsinkelse, hvis han først på et meget sent tidspunkt får oplysning om den ændring, der er sket vedrørende sælgerens forretningssted. Det følger imidlertid af artikel 80, at sælgeren ikke i sådanne tilfælde, kan gøre misligholdelsesbeføjelser gældende i anledning af, at betalingen sker for sent.

Købeloven har ikke regler om betalingsstedet, men efter gældslovens § 3 gælder det som et almindeligt princip, at betaling skal ske på fordringshaverens bopæl eller forretningssted, hvis betalingsstedet ikke er aftalt.

Til artikel 58

Artikel 58 vedrører *betalingstidspunktet og forholdet mellem betalingen og køberens muligheder for at undersøge varen.*

Også for så vidt angår tidspunktet for betalingen er det blevet anset for vigtigt at angive, at bestemmelsen kan fraviges ved aftale. Følger andet derimod ikke af aftalen, skal parternes ydelser udveksles samtidig. Køberen skal derfor betale for varen, når sælgeren stiller varen eller dokumenter, som giver deres indehaver ret til at råde over varen, til køberens rådighed. Sker der ikke betaling, kan sælgeren holde varen tilbage. På den anden side har køberen heller ikke pligt

til at betale for varen, inden denne eller de pågældende dokumenter stilles til hans rådighed.

Stk. 2 vedrører det tilfælde, hvor det er en følge af aftalen, at varen skal forsendes. Når det anføres, at varen skal forsendes, henvises der herved til, at sælgeren i overensstemmelse med aftalen skal eller har ret til at sende varen til køberen. Derimod omfatter aftalen ikke forsendelse af varen, hvis køberen skal hente den hos sælgeren og selv skal foretage de nødvendige foranstaltninger i forbindelse med transporten.

Det fremgår af *stk. 2*, at sælgeren ifølge konventionen har ret til at sende varen på en sådan måde, at han selv beholder rådigheden over den under transporten. Konventionen stiller således ingen hindringer for sælgerens mulighed for at sende varen mod konnossement eller et fragtbrev, der giver sælgeren mulighed for at råde over varen under transporten. Der foreligger heller ikke en misligholdelse fra sælgerens side, hvis han sender varen mod efterkrav. Dette indebærer imidlertid ikke, at sælgeren uden holdpunkter i aftalen også har ret til at sende varen på sådanne vilkår, som fører til, at køberen ikke får mulighed for at undersøge den, inden han skal betale for varen. Dette spørgsmål behandles i *stk. 3*. Det kan også i andre tilfælde følge af aftalen, at sælgeren ikke har en sådan ret.

Efter *stk. 3* har køberen ikke pligt til at betale for varen, inden han har haft mulighed for at undersøge den. Den aftalte leveringsmåde eller betaling kan imidlertid have en sådan karakter, at køberen ikke har ret til at undersøge varen, før betalingen sker.

Hvis betaling for varen skal ske mod udlevering af transportdokumenter, mens varen er på vej til køberen, har denne ikke ret til at kræve at få mulighed for at undersøge varen, inden betalingen sker. Det samme vil være tilfældet, hvis betaling i det hele taget skal ske mod konnossement eller et fragtbrev, også selv om dette først skal ske, efter at varen er kommet frem til bestemmelsesstedet.

Bestemmelserne svarer i det væsentlige til bestemmelserne i købelovens §§ 14–16 og 71.

Til artikel 59

Efter *artikel 59* skal *betaling ske på det aftalte tidspunkt, uden at det er nødvendigt, at sælgeren fremkommer med en særlig betalingsanmodning eller iagttagelse andre formaliteter*, for at betalingsforpligtelsen skal indtræde. Konventionen tilsidesætter således sådanne formaliteter, selv om den lov, som vil skulle